

ת"פ 35318/08 - פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נגד יעקב רפי כהן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 35318-08-14 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן

כב' הש' עידן דריאן

פרקליטות מחוז תל אביב פלילי

ע"י ב"כ עו"ד עידית מא-כהן

המאמישה

נגד

יעקב רפי כהן

ע"י ב"כ עו"ד פרופ' קנת מ]

הנאשם

הכרעת דין

בכתב האישום שהוגש באוגוסט 2014, הואשם הנאשם בעבירות תקיפה חובלנית, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תש"ל"ז-1977 ואילו, לפי סעיף 192 לחוק הנ"ל, בגין אירוע שארע ביום 14.9.12.

תשובה הנאשם לכתב האישום ניתנה ביום 18.11.15, והבאת הריאות החלה בمارس 2016 לאחר העברת התקין לטיפולו. עקב מחליטו של אחד העדים הסטיימה הבאת הריאות ביום 30.6.16, והשלמה אחרונה לסייעי ההגנה בכתב התקבלה ביום 16.8.16.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

רקע ועובדות שאינן בחלוקת:

1. הנאשם הוא בעלייה ומנהלה של מסעדה "רפאל" בתל-אביב, והמתلون מר אשר פרי עבד במסעדת כמלצר מיום 11.12.16 עד ליום האירוע, 14.9.12.
2. המסעדת נמצאת באגף של מלון "דז'ן" בתל-אביב, ולמבנה שתי כניסה - האחת ברחוב הירקון והשנייה ברחוב הרברט סמואל ("הכניסה האחורי", או "הכניסה למיטה").
3. במסעדת מותקנות מצלמות אבטחה, והנאשם יכול לצפות בمتראחס במסעדת בהיותו בביתו ואף בטלפון הנייד שלו.
4. בעת עבודתו של המתلون במסעדת הוא היה בעל רישיון לעירית-דין, עבד בעבר כעו"ד, והמתין להשלמת הליכי גירוש לתביעה המשפטית, בה הוא עובד מאז ינואר 2013 ועד היום (ולכן הוגש ונוהל תיק זה על-ידי הפרקליטות ולא על-ידי מפלג תביעות).

המיוחס לנאשם בכתב האישום:

1. ביום האירוע עבד המתلون במסעדת במשמרת בוקר וצהרים, ובסיום העבודה קיבל את אישורו של מנהל המשמרת מר ישען בן-אור, לארוז ולקחת הביתה את מנת האוכל שהוכנה עבורו.
2. הנאשם ששהה בביתו וצפה במתראחס באמצעות מצלמות האבטחה, ראה את המתلون אורז את מנתו, סבר כי הוא גונב מזון מהמסעדה, ומיהר להגיע למסעדה.
3. המתلون יצא מהמסעדה בשעה 17:40 או סמוך לכך, והנאשם הגיע אליו וניסה לחטוף מידיו תיק גב בו החזיק. המתلون ביקש מהנאשם להפסיק ומשך את התיק חזקה, ואז החל הנאשם להכות באגרופו את המתلون פנוי, כשהוא מקלל אותו ומכתה אותו "גנב".
4. רק לאחר שהמאבטח מר נגזר דזנסוויל התעורר, חדל הנאשם ממעשיו וחזר לרכבו, כשהוא צועק לעבר המתلون ומאיים - "אל תדרוך יותר במסעדת שלי, אני אקבר אותך אם תכנס לשם, אני אתבע אותך על חצי מיליון ל"ר", וכן איים שהוא ייחסל לו את הקרןיריה".
5. המתلون נחבל, סבל מסחרחוות, כאבים והקאות, ופנה לקבלת טיפול רפואי בבית חולים.

תשובה הנאשם לאישום:

הנאשם טען כי היה ריב בין המתلون לביןו, אך כפר בתקיפות המתلون.

הראיות:

גרסת המתלונן:

בדוח פעללה של השוטרת קזיריאן מיום האירוע ב-25:19 (נ/8), נרשמה גרסתו הראשונית של המתלונן לשוטרים שהגיעו למקום: המתלונן מסר שקיבל את אישורו של מנהל המשמרות לחתת מזון בשקיית, וכשידר מחוץ למסעדת - הגיע הנאשם, יצא מרכבו, והחל לתקוף את המתלונן באגרופים לפניו, כשהוא צועק עליו שהוא גנב ו שנראה במצלמות גונב מזון.

לפי הדוח, המדווח למועד היה ניר, חברו של המתלונן. על פניו של המתלונן לא ניכרו סימני חבלה והוא אמר שאינו זוקק לשיעור מד"א. השוטרת תساءלה את המבטחת שמסר ש"[המתלונן] ירד למיטה מחוץ למסעדת ולמקום ניגש בעל המקום והחל לצעק על [המתלונן] ולהביא לו בוקסים לפנים".

בהודעתו הראשונה מיום 15.9.12 בשעה 02:30 (נ/4), מסר המתלונן שבתום המשמרות יצא מהמסעדת ולא מצא את קטעונו. המבטחת ה策רף למתלונן בחופש, בעוד המתלונן משוחח בטלפון עם חברו מר ניר בלומנפלד. ולפתע הגיע הנאשם ברכבו, יצא ממו, תפס את תיקו של המתלונן, חיפש בו ללא רשות, ומושלא מצא דבר - הכה את המתלונן באגרוף בפנוי, קילל ואים "יא בן זונה, אני אקבר אותך... אני אתבע ממך חצי מיליון ל"י". המבטחת ניסה לתפוס את הנאשם, אך הנאשם השחרר מאחיזתו, קרא למתלונן "גבב" ושב לתקוף את המתלונן. במהלך האירוע הכה הנאשם באגרופו את המתלונן שבע או שמונה פעמים, כשהוא מקלל ומאיים. רק לאחר מכן הבין המתלונן שהנאשם חסד בו שגנב מזון, כיון שהנאשם אין מרשה הוצאה מזון מהמסעדת, אלא שהפעם קיבל אישור מנהל המשמרות יש. ניר שמע בטלפון את הכל. המתלונן סבל מחבלות בפנוי, סחרחות ונקאות והיה בבית חולים. המתלונן הקליט את המבטחת בטלפון הנייד שלו, כשהוא מאשר שהנאשם הכה את המתלונן, והשמע את ההחלטה לחוקרת אילוז שצינה זאת (بعدותה הסבירה החוקרת שכל הנראה לא פעולה להעתיקת השיחה, כי בשל השעה בה נגבתה ההודעה לא היה טכני בתchnerה).

לרופא שבדק אותו ב"ביקורופא" ביום האירוע ב-40:21 (נ/9), מסר המתלונן שקיבל אגרופים בפנים במקום העבודה ושוהה סובל מכאבים וצירה בפנים, סחרחות, בחלות ונקאות. לא נמצא כל ממצא אובייקטיבי והמתלונן הופנה למيون.

במionario בית החולים ביום האירוע ב-08:22:22 (ת/4), מסר הנאשם שהותקף על-ידי הבוס שלו באגרופים לפניו והוא סובל מכאבים, סחרחות והקיא פעים. לא נמצאו סימני חבלה ונitin טיפול לשיכוך כאבים.

בהודעתו השנייה מיום 31.10.12 (נ/5), חזר המתלונן על גרסתו והרחיב: המתלונן ידע שאסור להוציא מזון מהמסעדת, אך כיון שלא הספיק לאכול, ביקש וקיבל אישור מיש. כאשר שקטנו עמלם, זרק בתסקולו את המזון הארוז לפח ברחוב. המתלונן כלל לא נגע בנאשם ואףלו לא הדף אותו. המתלונן הכחיש שהנאשם ביקש שיראה לו את התיק, ועמד על טענתו ששוחח בטלפון עם ניר והנאשם חטף את התיק. עוד הכחיש המתלונן שחתף מיד הנאשם את התיק, שהכה אותו, וגרם לשריטה בלחיו.

בתצהיר מיום 11.1.15 (נ/6), שהוגש במסגרת תביעה אזרחית בבית הדין האזרחי לעבודה, חזר המתלונן על גרסתו והוסיף שהיחסים בין הנאשם לבינו היו טובים והוא נהנה מהערכת הנאשם. פעים קודם לאירוע, כשהמתלונן נטל מזון לבתו - שירם או מזון שרכש בכיס - העיר הנאשם למתלונן שאסור להוציא מזון מהמסעדת. על-אף האיסור להוציא מזון, היה נהוג שעבוד שוחמיץ את ארוחת הצוות, היה רשאי לארוז ולקחת מזון הביתה. המתלונן אף אvisa את מנותו,

בגלי ולא בסתר. לאחר התקיפה, עלה המתלון חזרה למסעדה כשהוא חובל ומושפל, ביקש מהמארחת להזמין משטרה, והמתין לנידית. עד להגעת הנידית, סיפר המתלון ליש את שארע. השוטרים שהגיעו למקומם רשמו את דבריו המתלון והמאבטח, אז נסע המתלון לקבלת טיפול ולאחר שוחרר מהמיון, נסע לתחנת משטרת והגיש תלונתו.

בעדותו בביה"ד לעובדה ביום 25.1.15 (נ/11), חזר המתלון על גրסתו ואישר שעדי לא נתקל בעווית כלשהן מצד הנאשם. עוד אישר המתלון שהכיר וידע את הנהלים שהנaging הנאשם במסעדה, ושבשני מקרים קודמים הבHIR לו הנאשם במפורש כי אסור להוציא מזון מהמסעדה ללא אישור. המתלון פנה ליש, שהוא הממונה עליו בהיררכיה, וקיבל אישור. המתלון הכחיש שהשליך את המנה כשראה את הנאשם מגע ברכבו. המתלון ביקש מהמארחת להזמין משטרה, אך התקשר בעצמו וביקש שתגיעו נידית כי יש עד (המאבטח) שהמתלון חש שלא יגע למסירות הودעה. מי שdag שתגיעו נידית היה ניר, והמתלון לא נכח בעת שניר שוחח עם מוקד 100. המתלון הבHIR שלא הגיע או התגונן באלימות, כיוון שחשש לעתיד משורתו במשטרה.

במצר מיום 28.7.13 (נ/7), רשמה השוטרת אללוֹפּ כי שוחחה טלפון ני עם המתלון שאמר שלא ניתן לצרוב את הקילת המאבטח או להעביר אותה, ובמצר המודפס נוספו בכתב-יד המילים "ואין לו את זה יותר". בעודות מסרה השוטרת כי גם התווספת בכתב-יד נרשמה על-ידה, אך היא אינה זוכרת את המקרה.

בעדותו הראשונה, ביום 2.3.16, חזר המתלון על גראסתו: קבלת האישור מיש, אריזת המנה, יציאתו לכינסה האחוריות והגילוי ששוב נגנב קטנוועו, התסכול והשלכת המנה לפחות, הבקשה מהמאבטח לשיער לו בחיפוי הקטנווע, הימצאות המתלון והמאבטח - שעזב את עמדתו בכניסה הראשית - ליד הכניסה האחוריית, שיחת הטלפון לניר, הגעתה הנאשם, לקיחת התיק מיד המתלון על-ידי הנאשם שחייט בו וקילל את המתלון, תקיפת הנאשם את המתלון באגרופים לפניו, התנתקות השיחה עם ניר, ניסיונו של המאבטח לתפוס בנאשם ולהרחקו כשבאותה עת ניר התקשר שוב למתלון ואמרת המתלון לניר שהנאשם מרביץ לו, השחרורות הנאשם מאחיזת המאבטח וחידוש התקיפה, איזומי הנאשם ועזיבתו את המקום, שיבת המתלון הנסער למסעדה ובקשתו מהמארחת שתזמין משטרה, תיארוו "בגдол" את האירוע באזני יש ומלצרים אחרים, יציאת המתלון החוצה ושיכתו למוקד 100 בה התעקש על הגעת נידית לתשאול המאבטח שהמתלון חש שלא ימסור הודעה בתמונה, הגעתו למקום ניר - קצין משטרה - שאף-הוא התקשר למוקד, הצעתו של ניר למתלון להקליט את המאבטח, הקילת המאבטח ללא ידיעתו בטלפון הנידית של המתלון, הגעת נידית למקום ותשאול המאבטח והמתלון בהפרדה, פניה לטיפול רפואי באיכילוב והקאה בדרך, טיפול בשיכור כאבים במאיון ומסירת תלונה במשטרה.

בחיקירתו הנגדית הכחיש המתלון שראה את תיק החקירה וציין כי שנודע לו באקראי שהתיק הגיע למפלג תביעות - חש לדוח על-כך לראש המפלג והתיק הועבר לפרקLIMITOT. המתלון חזר ומסר לחברו ניר הוא קצין משטרה שבעת האירוע היה תבע עבורה וכיוום הוא תבע ברישיון עסקים.

המתלון אישר שהארוחות למלאקרים היו נדירות וshall אישור על הוצאה מזון מהמסעדה, לרבות נהיל כתוב (נ/2) שרוען מדי פעם (נ/1), אך חזר והדגיש שכן ביקש את אישורו של יש. יש אישר ואמר שהוא לוקח את האחוריות על עצמו - במילויו "עליה" - אף שהאישור היה ידוע לו. המתלון הדגיש שבעת שהנאשם נתל את תיקו ממנו והחל לחטט בו ולקלל את המתלון, היה המתלון נסער בשל היעלמות הקטנווע ובשיחת טלפון עם ניר, ולא הבין את התנהגות הנאשם. המתלון חידד שבשלב הראשון לתקיפה חבט הנאשם באגרוף בפניו פעם אחת, יותר האגרופים הונחותו לאחר שהנאשם השחרר מאחיזת המאבטח, אך בהמשך טען שאין זכר במדזוק ושבסר הכל קיבל ששה, שבעה או שמונה אגרופים. המאבטח אחז בנאשם בתנועת חיבור, מצד אחד או מחדרו. המתלון הכחיש שהכחxa את הנאשם באמצעות התקיק וגרם

לפצע באפו. אחת השוטרת שהגיעה דיברה רוסית והמתלונן שמח שתוכל לגבות אمرة מדויקת מהמאבטח. המתלונן מסר שהשיחה המוקלטת עם המאבטח, אותה השמיע לחוקר בעת חקירותו הראשונה, מצויה בטלפון ישן השמור בבתו, והוא אינו יודע מודיען השוטרת אללו' רשם את האמור במסמך נ/7. המתלונן לא ذכר שקדם למילון נסעו ל"ביקורופא" אך אישר שהפניה לטיפול רפואי נועדה גם לתמוך בתלונתו.

עדותו השנייה של המתלונן נמסרה ביום 11.5.16, לאחר שמסר את ההחלטה לתביעה:

המתלונן דחה את טענות ההגנה בדבר רצון להעלים את ההחלטה, לשבש את החקירה וכו', והצביע על-כן שהשמע את ההחלטה לחוקר כבר בעת מסירת תלונתו. ההחלטה בוצעה לאחר שניר הגיע למקום ולפני הגעת השוטרים, מחשש שהמאבטח יתחמק ממשירת הדעה, וכשהמתלונן היה ברור שהמאבטח לא רוצה לדבר בשל חרדתו למקום עבודתו. המאבטח לא היה ציני בעת השיחה.

השיחה המוקלטת - תקליטור ת/10, תמליל ת/10א:

ההחלטה מתחילה לפני תחילת השיחה בין המתלונן למאבטח, אך נקטעת לפני סיוםה.

המתלונן אומר למשטרה שיצטרך לומר למשטרה מה ראה, שהוא היחיד שראה, ושהנאים ייחסו שהכחאת המתלונן. המאבטח מנסה בעילם להתחמק מהשיחה וחושד שהמתלונן גרם לו בכך לעזוב את עמדתו וירד את לכינסה האחוריית על- אף האיסור לעזוב את העמדה ("אתה עשית במיוחד שאני הייתי למטה?", "אני לא עובד שם, אני הייתי אשם שאני הייתי שם"). במהלך השיחה מדבר המתלונן על "אגראופים", המאבטח אינו תוהה על משמעות המילה, וכשהמתלונן שואל "אתה רأית שהוא הבא ל- 7 אגראופים?" עונה המאבטח "מה ? ? أولי היה 10, 12, נו מה?".

כבר עתה יזכיר, שניית דבריו של המאבטח בשיחת המוקלטת, טון ונגינה, מעידה על היותו מוטרד וחושש. בסיכוןיה הסכימה-למעשה התביעה עם ההגנה כי התיחסות העד למספר האגראופים נאמרה ככל הנראה באירונית ואין ממשעה דיווח.

גרסת המאבטח, מר נובזר (בצלאל) דזנסווילין:

בדוח פעולה של השוטרת קזיריאן מיום האירוע ב-25:19 (נ/8), נרשמה גרסתו הראשונית של המאבטח לשוטרים שהגיעו למקום: "לדבריו אכן ראה כי [המתלונן] ירד למיטה מוחז למסעדה ולמקום ניגש בעל המקום והחל לצחוק על [המתלונן] ולהביא לו בוקסים לפנים ועצב טרם הגיענו". השוטרת קזיריאן העידה ומסרה כי היא דוברת רוסית, גרוזנית וברית בrama של שפת אם. את האירוע לא זקרה, אך ציינה שכילה לתקשר עם המאבטח בכל שפה מלאו.

הודעתו של המאבטח נגבתה ביום 19.11.19 (ת/1): החוקר מושך העיד ומסר שהוא-עצמם דובר רוסית, ואף שאינו זוכר את גביית העדות, רשם במדויק את שמעו מהעד. לדבריו, דובריו רוסית משתמשים במילה "בוקס" במובן של מכת אגרוף והביטוי הרוסי "נתן לו בוקס" בפניהם" מקובל לביטוי העברי. בהודעתו מסר המאבטח שהמתלונן הגע אליו בשעה 18:00 ו אמר שנעלם לו האופנו. הנאשם הגע למקום ודיבר עם המתלונן. אז הנאשם נתן סטירה למתלונן, ניסה לקחת מידו את התקיק בו החזיק בידו, המתלונן דחף את הנאשם ולא הניח לו לקחת את התקיק, וזה הנאשם "נתן אגראופים בפנים ל[מתלונן]. לציין ש[הנאשם] נתן כאה סטירות ל[מתלונן], לא חזק. אני באתי וביקשתי לא לריב. אז הם

הפסיקו". לשאלות החוקר הוסיף המאבטח אמר שהמתלון לא תקף את הנאשם, ושהזה היו סטיות לא חזק".

בעדותו הראשונה, ביום 2.3.16, סיפר העד שהמתלון הגיע אליו בוכה ו אמר שגנבו לו את האופניים, וביקש ממנו לרדת לכינסה האחוריית אף שידע שאסור לעד לעזוב את עמדתו, והעד שגה שבאה אליו - לדבריו, "הוא חשב על משהו אחר". כשהיו ליד הכניסה האחוריית, הגיע הנאשם ברכבו ואמר למATALON שהוא גנב משהו. "ה[מתלון] התנהג כל-כך לא יפה", הוא אמר שלא גנב, החזיק את תיקו ולא רצה לתת אותו לנאים. הנאשם היה עצבני והעד ניסה להרגיע אותו. המתלון התישב על ספסל וחיבק את התקיק חזק - "זו הייתה פרובוקציה" וה הנאשם ניסה לקחת את התקיק כמה פעמים אבל לא היו מוכות, "לא היה בוקס ולא היה שום דבר... כל מה שהיה זה [ה הנאשם] ניסה לקחת את התקיק, ואולי הכה קצת תוך כדי בכתפיו של [המתלון], כמו שקרה כשמנסים לקחת ו[המתלון] מתנגד וボכה כמו ילד ואומר 'לא, לא' ". לאחר מכן מכאן הורה לשומר לשוב לעמדתו. העד כלל לא התערב פיזית ולא תפס את הנאשם. אחרי שעתים הגיעו שוטרים, שוטרת רוסיה ושוטר. העד סיפר לשוטרת את מה שמסר בעמדתו לעיל, איננו מבין מדוע כתבה את שכתבה, וחלק מהAMILIM אינם מבין כלל. המילה "בוקס" מזכרת לו, אבל לא הי 'בוקסים' באירוע, והוא לא אמר זאת כלל - רק סיפר שהוא חבטות בכתפים. גם לגבי הודיעתו טען העד שמדובר בחבטות קלות על הזרועות (הדים) אך לא ב"בוקסים" ולא בפנים, והוא כלל לא אמר את שרשם החוקר.

העד שב ואמר שמדובר בפרובוקציה של המתלון, שאינו יודע להכיר תודה לנאים שיש לו "פרסטיז". הוא אכן עובד עדין באותו מקום, אך הוא שכיר של חברת אבטחה ולא של הנאשם.

עדותו השנייה של העד נמסרה ביום 11.5.16, לאחר שהמתלון מסר את ההקלטה לתביעה:

העד אישר שהشيخה עם המתלון זכרה לו, והוא מזהה את קולו. את המילה "אגראופים" כלל אינו מכיר, וכך גם בזמן עדותם. עד למשפט לא הבין מדוע המתלון ביקש ממנו לכת למשטרה ולמסור הודעה. אמרתו בקלטה נאמרה בצחוק או בצינות. העד שב ויחס למתלון כונה זדונית מראש, כשפיתה אותו לרדת לכינסה האחוריית אף שאסור לו, טען לפטע כי ההקלטה מזויפת וכן שתומך לומר את שאמր, ועמד על-כך שלא הי מוכות אגרוף.

עדות ניר בלומנפלד, חברו של המתלון:

ביום האירוע בשעת ערב התקשר המתלון לניר כשהוא נסער ("היסטריה") וסיפר שגנבו לו שוב את הקטנו. במהלך השיחה שמע ניר קולות מהומה וצעקות, השיחה התנתקה, ניר התקשר למATALON והמתלון אמר לו "אתה לא מאמין מה קרה, רפי עכשו הרבץ לי, תקף אותי". המתלון נשמע במצוקה וביקש שניר יגיע. ניר הגיע לאחר כעשרים דקות ופגש במתלון שנראה היה "מאוד היסטרי" ופניו אדומות מאוד ונפוחות. המתלון סיפר שראה שהקטנו נגנב ואז הגיע הנאשם ברכבו, יצא והחל להרביץ למתלון. המאבטח עמד לא רחוק משם והמתלון אמר לניר שהוא היה עד לאירוע. ניר לא זכר מי אמר לו שהתקשרו כבר למשטרה, והוא התקשר בעצמו לモקד 100 ומסר שהיא אירוע תקיפה ויש עד במקום. כשהגיעה המשטרה, שוטר תשאל את המאבטח, שלא דבר עברית שוטפת אבל חזר ואמר "נתן לו בוקסים, נתן לו בוקסים". ניר הסיע ברכבו את המתלון לבית החולים ולאחר מכן לתחנת המשטרה, אך לא נכח בעת גביה הודיעתו.

ניר מסר למקדנית את הפרטים המופיעים בסעיף "פרטי מקרה" בדו"ח נ/8, אך הנתונים בדבר "הנחיית בטיחות" ו"אזור מאדים" לא נמסרו מפיו. ניר לא זכר שקדם להגעה לבית החולים, היה עם המתלון ב"ביקורת" ושהמתלון הקיא.

עדות מנהל בمساعدة, מר ישן-אורן:

העד עבד במסעדת כעשרה חודשים וקודם במהירות להיות "מנהל הפלור", האחראי על מנהלי המשמרת.

ביום האירוע המתלוון ואחר לא הספיקו לאכול, פנו לעד והוא אישר להם לארוז ולקחת אוכל מארוחות העובדים. בשעה 18:45, בעת התדרוך לעבודדי משמרת הערב, התקשר אליו הנאשם וצעק עליו מדויק נtan למתלוון לקחת אוכל, שהוא בוגד בנאשם והם גונבים ממנו ורצוים להרומים אותו. לא הועילו הסבירי העד והנאשם ניתק את השיחה. שניות ספורות לאחר מכן הגיע המתלוון כשהוא נסער מאוד ואדם מאד בפנוי, ובקש מהעד ומעובד אחר לצאת אותו החוצה. בחוץ סייר המתלוון לעד שהנאשם חיכה לו למטה, יצא מרכבו, צעק עליו שהוא גונב אוכל מהמסעדה והכה אותו. העד שאל את המתלוון והמתלוון סייר שהמאבטח נכח והفرد. כשהמתלוון סייר את סיורו "הוא ממש בכח". העד הגיע לעמדת המאבטח, שבתחילתה סרב לדבר אך כששאל אותו העד אם הנאשם הכה באגרוף את המתלוון - אמר המאבטח "אגروف? עשרה אגרופים". העד נסער בעצמו והחליט שained יכול עוד להישאר ולעבוד עבור הנאשם. העד הודיע לאחראים במסעדת, נטל את חפציו ופנה לлечת. אז התקשר הנאשם, רגוע הפעם, אך כשהעד מסר לו שהחליט לעזוב התפרץ הנאשם בצעקות והעד ניתק את השיחה.

העד הסביר מדויק להבנתו לא היה פסול באישור לקחת מזון מארוחות העובדים לאכילה בבית, וגם ציין את האפשרות של עובדים לקנות מזון ולקחת הביתה.

גורסת הנאשם:

בהתדרוך הראשונה מיום האירוע בשעה 20:14 (ת/2), מסר הנאשם שראה במצולמות האבטחה את המתלוון אורז "הרבה מאוד" אריזות מזון, לוקח שקט ויצא מהמסעדה, על- אף האיסור ועל- אף שהזהר. הנאשם חושד בקשרו בין המתלוון למנהל המשמרת ישי. יש טען תחילה שאמר למתלוון שאסור להוציא מזון, אך שינה גרסתו וטען שאישר. השניים סיירו למלצרים במסעדת שהנאשם תקף את המתלוון. לשאלת החוקרת, אמר הנאשם שהוא מאשים את המתלוון בגיןה ובתקיפה ומסר, שכשהגיע למקום דרש מהמתלוון שיראה לו את התקיק. המתלוון קם, אמר לנאשם לעוף ממנו, והכה באמצעות התקיק את הנאשם על כתפו השמאלית כך שגם נשרט באפו (החווקרת הבחינה בש:rightה עם גלד). הנאשם דחף את המתלוון, אמר לו שלא יוזע לעולות למסעדה, וניסה "מלא פעים" להתפרק למשטרת, ללא מענה. הנאשם נסע לבית החולים אך היה שם תור ארוך ולכן הגיע הנאשם למתלוון, כדי שייעזרו את המתלוון, ממנו הוא פוחד. לשאלת החוקרת, אמר הנאשם שהוא חשב שהמאבטח ראה את האירוע, אך אינו יודע מאי זה שלב.

בהתדרוך השנייה, בה נחקר כחשוד, מיום 4.11.12 (ת/3), סייר הנאשם שראה במצולמות את המתלוון אורז מזון, "מסתכל ימינה ושמאליה" וויצא עם תיק לכינוי האחורי. הנאשם נסע מיד ברכבו למסעדה, פגש במתלוון בחוץ וביקש שיפתח את התקיק. המתלוון סרב ואמר "מי אתה שאתה לך את התקיק", כשהוא משוחח בטלפון ומנתק. הנאשם ניסה שוב למשוך את התקיק בכוח, המתלוון משך בחזרה, והכה עם התקיק בכתפו של הנאשם שנפגע בפנוי. הנאשם ניסה שוב לתפוס את התקיק, כשה המתלוון מנסה לлечת, וזה הגיע המאבטח והנאשם צעק לו לתפוס את הנאשם. הנאשם כלל לא הצליח לקחת את התקיק וגם לא לפתח אותו. המאבטח ראה רק את סוף האירוע, והנאשם לא זכר אם נכח בעת הוויכוח על התקיק. המתלוון עזב את המקום והנאשם נסע למשטרת. מהדריך התקשר לishi, צעק עליו וישי טען שאמר למתלוון שאסור להוציא מזון מהמסעדה. רק לאחר כעשר דקות התקשר ישי ואמר שבעצם אישר למתלוון את הוצאה המזון. הנאשם הכחיש שהכה את המתלוון באגרופיו ושאים ש"יקבור אותו", אך אישר שאמר שיתבעו אותו.

בעדותו ביום 11.5.16, עמד הנאשם על חומרת האיסור הגמור על עובדים להוציא מזון מהמסעדה ועל הצדקה הנהול. המטלון היה עובד מצוין ופולארי והנ帀א אף רצה לקדמו. אירוע קודם שבו החזיא המטלון אוכל מהמסעדה הסתיים בחידוד נחלים אישי וככל. האירוע דן החל כשהנאשם ראה במצלמות את המטלון כשהוא נוטל מזון, מכוסה בבד במטריה להסתיר, ואוצר אותו בקופסאות שהכניס לשquitת נילון, וכל זאת עוד בשעת ארוחת העובדים. הנ帀א נסע למסעדה והמשיך לצפות במצלמות באמצעות הטלפון הנייד. כר ראה את המטלון יוצא מהכינסה האחורי, עצר בסמוך, וראה את המטלון יושב על ספסל, מדובר בטלפון בידו תיק. הנ帀א ניגש למטלון שנייק את השיחה, אמר לו "תן את התיק אתה מצולם" וניסה למשוך ממנו את התיק. הנ帀א הרגש שיש בתיק שהוא קשייך ("אולי בקבוק"), אך בשום שלב באירוע לא הצליח לפתחו. המטלון אמר לו לעוף ממנו, קם, דחף את הנ帀א, והתיק פגע בפניו של הנ帀א מצד שמאל וגרם לשရיטה. השניים נאבקו על התיק והנ帀א דחף את המטלון בכתפיו כר שהתיישב חזקה על הספסל "ci הוא נתן לי מכח עם התקיק", "אנאלצתי להשתמש בכוח סביר כדי להושיב אותו". המטלון קם שוב והחל להתרחק, כשהנאשם מנסה למשוך את התקיק, ואז הנ帀א ראה את המאבטח ואמר לו לתרוף את המטלון. המטלון התרחק מהמקום והנ帀א אמר לו שהוא גנב ושיתבע אותו. הנ帀א ניסה להתקשר למאורת ללא הצלחה, ואז התקשר לישן וצעק עליו. ישן טען שאמר למטלון על האיסור, אך אחראי כעשור דקות התקשר, האשים את הנ帀א שתקף את המטלון באגロפים לפנים והואודע שהוא עוזב. הנ帀א ראה במראת הרכב את השရיטה המדממת באפו ונסע לבית חולים לצורך טיפול. היה תור במינו ולכן נסע הנ帀א למשטרה והגיע תלונתו. בהיותו בתחנה התקשרה אליו המאורת וסיפרה שהמטלון אמר לכולם שהנאשם "פוץץ לו את הפרצוף". הנ帀א הכחיש שהמאבטח תפס אותו, ולטענתו ניר כלל לא הגיע למקום. בחקירה הנגדי אישר הנ帀א שהגיע למקום כשהוא "מתוסכל" מהתנהגותו של המטלון, וכן חידש והוסיף שהמאבטח אמר "די חברה די". לאחר תום האירוע הורה הנ帀א לערנות לעמדתו. הנ帀א הכחיש שקרה לישן "בוגד" בשיחת הטלפון.

דין ומסקנות:

1. **שתי העורות פתיחה:**
 - א. זמן ניכר מחקרות העדים הוקדש לבירור הנהלים במסעדה ולשאלה אם המטלון עבר עליהם בנטילת המזון. אין לכך כל ערך לבחינת האירוע עצמו, משאין חולק כי המטלון ידע כי הדבר אסור עלי-ידי הנ帀א; והנאשם כעס על-כך, וככל הנראה כעס אף-מואוד;
 - ב. לא אתן כל משקל לסתירות ואי-דיוקים קלים בדברי הנ帀א והעדים, משחלף זמן ניכר מעת המקרה;
2. עדות המטלון עשתה רושם מהימן. המטלון לא הסתר את היחסים הטוביים ששררו בין הנ帀א העדים לאירוע, ואת חריגותיו מהנהלים בעבר. באמרותיו ובהודותתו במשטרה לא הגיזים המטלון, ובعدותו הקפיד שלא להשחריר פניו של הנ帀א. המטלון העיד באופן קוהרנטי, שוטף וישיר, ובכל אמרותיו מראשית ועד כלה דבר בלווז תיארו את המקרה. הסניגור המלמד טען כנגד המהימנות המטלון טענות רבות, לרבות יהום ממשמעות מפליגות לשינוי גרסה קלים ושוליים. לעיקר טענות ההגנה תשובות:
- א.אמת, שבצחירותו של המטלון בבית הדין לעובדה (נ/6) ציירו העבודות בהגמת-מה,

אולם לוז הדברים הוא אחד, אחיד וברור - ובמובהק לעניין תיאור המקירה - אין לתלות משמעותית יתרות ב"תיאורי צבע" בכתביו-ידי ובתחבירים בהליכים אזרחיים, המנוסחים על-ידי עורך-ידי באופן המועד להעלות חמה וקצף. ודאי שאין להסיק מכך שהמתلون שקר בתצהיריו או שמהימנותו נפגמה;

ב. פניטו של המתلون בבית החולים, בכוונה לא-מוסתרת להשיג תיעוד רפואי תומך, איננה מעידה כלל על שקר או רצון להונאות. מדובר בתנהגות טبيعית (למשפט) זהירה;

ג. היעדרן של חבלות אינם מעיד דבר, ואין לקבל את הטענה - שאינה נסמכת בדבר - לפיה מכות אגרוף אמרות היו להוית סימני חבלה בפני המתلون;

ד. עוד נתפס הסניגור המלמד לסתירות-לכואורה הנוגעת לשולי האירוע, כגון השאלה אם עצרו ניר והמתلون את נסיעתם כדי שהמתلون יקיא, וכו'ב. מדובר בסתרות שלויות יותר, שאין פוגמות כלל בערך העדות, וששורשיהן קרוב לוודאי בטיבו המשער וחיריג של האירוע, כמו-גם בחלוף הזמן;

ה. "העלמת" ההקלטה איננה העלמה כלל - כבר בהודעתו הראשונה לאחר המקירה, השמייע המתلون את ההקלטה לחוקרת אילוז. אי-הבהירות הלכאורים לאחר מכן איננה גורעת באמיניות המתلون. עוד אצביע על-כן, שלו חשש המתلون שהמאבטח לא יאשר את דבריו בהקלטה - היה נמנע מהקליטו, או נמנע מהשםעת ההקלטה לחוקרת ומעלים אותה לנצח. ביצוע ההקלטה, השמעתה לחוקרת ומציאותה, מעידים כי המתلون לא חשש כלל מתוכנה;

ו. תמה הסניגור, כיצד המתلون נותר פסיבי לטענתו, בעת תקיפתו על-ידי הנאשם, המתلون הסביר באופן משכנע את התנהגותו בכך שחשש לגורל ניסינו להתגיים למשטרה, יותרה מזו - גם המאבטח, שהגנה מבקשת להיבנות מעדותו, תיאר את התנהגותו הפיסיבית של המתلون שחייב את התקיק, בכיה ואמר "לא, לא", ולא תקף את הנאשם;

3. עדותו של ניר עשתה אף-היא רושם מהימן, ולא נמצא סימנים לתאיום העדויות בין ניר לבין המתلون, לנוכח השוני בפרטיהם שלויים שונים. לモתר לצין, שלא נמצא בעדותו של ניר סתרות או פרוכות כלשהן. עדותו של ניר שופכת אוור על עצם התקיפה, בהיעדו על מצבו הנפשי של המתلون ועל תיארו את האירוע עוד בעת התרחשותו או מיד אחריו.

4. אמרתו של המתلون לניר, מיד בתום התקיפה, הנה אמרת קרבן אלימות שנאמרה בתכוף לאחר מעשה העבריה, והיא כשרה אפוא כראיה עצמאית לפי סעיף 9 לפקודת הראיות [נ"ח], תש"א-1971, קל וחומר כתמייקה ממשית לדבריו המתلون: האמרה נמסרה מיד בתום התקיפה, במשולב באירוע כולם, באופן ספונטאני, בסערת רגשות ניכרת ובתגובה לאירוע מרגש ("אתה לאאמין מה קרה, רפואי עכשו הרבץ לי, תקף אותך"), אך שהוסר החשש לteborgה מחשבת ומעשהה ("רס גטה", וראו למשל דין בע"פ 8704/09 **בашה נ' מ'.** (2012)).

5. עדותו של ישן מוכיחת את עדות המתلون בנוגע לנسبות שקדמו לאירוע, ויש בה תימוכין בתיאורי מצבו הנפשי

ומסירת גרטתו הראשונית. בנוסף, אף שאיני מיחס לכך חשיבות רבה, מצטרפת עדותו של ישן לדברי המתלוון ואני קובע כי המתלוון נטל את המזון באישורו של ישן.

.6. גרטת המאבטח:

א. עדות המאבטח בבית המשפט הייתה נגעה באופן ברור בעוניות למתלוון וחופה את הטיעתו לטובת הנאשם: המתלוון צויר בהזמה ילדים וחלש, בכיין, מי שטמן מראש פח לנאים ולעד עצמו, מניפולטיבי ואני מכיר תודה למשיקו הנאשם. הנאשם לעומתו זוכה להערכת העד כבעל "פרסתיז", ועל-אף הניסיונות להציגו כפטור ממוראות הנאשם - גם בדברי העד וגם בדברי הנאשם עולה כי הנאשם הורה למabitח לחזור למקוםו, והמאבטח עוד עובד שם. בנוסף, לאחר שהמאבטח זמין למשטרה, הוא פנה לנאים ולא לחברת המוסיקה אותו (עדות הנאשם, ע' 69 ש' 25-26). כך ברור, שהמאבטח מבין את תלותו בנאים, ואף סובר שפועל לא-כשורה כשעוזב את עמדתו לבקשת המתלוון;

ב. עוד אוסיף, שבמהלך עדותו של העד נמלטו חלקו-אמת מגדר שניו בהיסח הדעת, כigham לפי דבריו-שלו היה הנאשם התקפן, שהעד היה צריך להרגיעו - ורק אותו - בעוד שהמתלוון היה פסיבי לחולטיין, בוכה ונסער;

ג. המאבטח הכחיש את אמרותיו לשוטרים, אך מדובר באמרות חד-משמעות, שאחת נמסרה במקום לאחר מעשה ואחת במרקח הזמן ובמקום הדעת, ושתייהן לשוטרים השולטים ברוסית, ששמעו אמרותיו במרקחי זמן ומקום ולא קשר ביניהם, וכאשר אין כל יסוד להנימוח שהעד ביקש להשתעשע עם השוטרים באמירות אירוניות (ההגנה לא חקרה על-כך את המאבטח בעדותו השנייה, לא חקרה על-כך את החוקר מושך, ולא ביקשה לזמן שוב את השוטרת קווריין. ראו להלן התייחסות למשמעותה של הימנעות מחקירה נגדית בנסיבות מהותית). אופן עדותו המתמחק של העד, שלא סביר להטען זיווף ההקלטה וכו', מעורר חשש כבד לאמינות עדותו;

ד. הסניגור המלמד הלין, ובצדק, על התיעוד הلكוי של הودעת העד, שלא מגלת על-פניה את העובדה שחלוקת או כולה נגבה ברוסית. מדובר בפגם ממשי, אך בנסיבות העניין ובדיקתה دقדקה של תוכן ההודעה, הן לפי הגיונה הפנימי (יכולת הנחקר להביע דקויות כגן "לא חזק" וייחס אשם למתלוון ש"גנב") והן לפי המבחן החיצוני של התאמתה לאמרה קודמת של העד, מסקנתני היא כי יש לייחס להודעה זו משקל מלא ולא מופחת;

ה. אני מבקר אףוא לא היסס את אמרות החוץ של העד, כשתיהן עלות בקנה אחד זו עם זו, ובראשונה שבهما שנגבתה במקום האירוע מתיחס הנאשם במפורש ל"בוקסים" - מילה המוכרת לו (על-כך העיד גם ניר). להסרת ספק, מבין שתי אלו אעדיף במיוחד את אותה אמרה ראשונה, שנמסרה לפני שעוד יכול היה לשkul ולחזור דבריו (נ/8). השוני בין אמרות אלו לבין עדות העד ברור ומהותי, והאמרות התקבלו ללא התנגדות;

.7. גרטת הנאשם:

א. לuebaה, כי שפרש הנאשם עצמו בעדותו, מודה הנאשם בכך שהוא הולך במעשה האלים נגד המטלון, כשניסה ללקחת מידיו בכוח את התקיק, נאבק בו ואף דחף אותו חזרה לספסל, כשניסה המטלון לקום.

ב. אדחה מיד כל טענה של הנאשם להגנה עצמית או לפועלה מידית להשבת רכוש שנגאל נגד עיניו של הנפגע. אין ولو ראשית-ראשיתו של בסיס עובדתי לטענות אלו, ואין גם כל הסבר מדוע סבר הנאשם שכוחו ובסמכותו לעכב את המטלון, לנסות לעורוך חיפוש בכליו, וכל זאת תוך שימוש "בכוח סביר" כמיLOWTO-SHL. עניין זה תמהה במילוי, כשהנאשם בעדותו תירץ את העובדה שלא ניסה לפתור את העניין בעת התרחשותו בטלפון למסעה כי "זה לא מכובד שאתקשר לבן אדם ואנשים אותו בדברים שלא ראוי פיזית" - בירור טלפון או מניעה של לكيחת המזון בהוראה טלפון נאים "מכובדים", וחיפוש כוחני בכליו של אדם היושב מחוץ למלאן הוא כן מכובד או סביר?

ג. בגרסתו הראשונה של הנאשם, בהודיעתו מיום האירוע (ת/2), מגולל הנאשם בהרחבה תלונה על גניבה, שגם היא הייתה מעורפלת למדי ולא הובנה על-ידי החקורת. רק משנשאל מפורשות על-ידי החקורת, סיפר הנאשם על 'תקיפתו' על-ידי המטלון, וגם אז העלים את העובדה - אותה מסר באמורתו המאוחרת - שהיא זה הוא-עצמם שהחל ויזם מגע אליו שrank בעקבותיו נחבל-לכואה מהתקיק. מהודעה זו ניתן ללמוד כי הנאשם לא "יחס ל'תקיפתו' משמעות ממשית, וכן שהיא מודע היטב לכך שהטלון ישי מייחסים לו את תקיפת המטלון ואף עירבו כבר משטרה;

8. לפנינו גרסת המטלון, שעיקריה נמסרנו "זמןאמת" לניר בטלפון; שנטמכת בתלונתו התכופה ובמצבו הנפשי הסוער, עדותם של ניר, ישן והמאבטח; שעיקריה התמידו ועמדו בכל אמרה ועדות; כשהמאבטח בעדותו תומך חלקית בעיקריה, ובאמורתו תומך בעיקריה; וכשעדותנו נמסרה באופן אמין;

ומולה גרסת הנאשם שתיחילה בתלונה לא-ברורה על גניבה ו"קנונית", בעקבות הבנתו כי המשטרה כבר עורבה על-ידי המטלון; כשגרסה ראשונה זו הייתה חסירה עובדה מהותית של יוזם אלימות על-ידי הנאשם עצמו; כשהנאשם מודה בעובדות מהותיות המאשרות את גרסת המטלון, אך תולה זאת בטענות-הbaşı של הגנה עצמית או של הגנה מידית על רכוש; וכשטעنته בדבר תקיפתו על-ידי המטלון נסתורת על-ידי המאבטח;

9. אני מבקר אףוא לחלוtin את גרסת המטלון וקובע כי מהלך האירוע היה כדבורי - הנאשם תקף את המטלון באగורפים בפנוי, לאחר שניסה ליטול מידיו את התקיק בכוח, כמתואר בכתב האישום.

10. ה"חבלה" שנגמרה למטלון התמצתה גם לדבריו בכ Abrams וסחרחות עד בחילה והקאה. מדובר אףוא ב"חבלה" כמשמעותה בחוק העונשין, הכוללת גם "מכאב" עובי שאין קבוע. Abrams וסחרחות אלה הם בוודאי "משמעותים",DOI בקיום הנלמד מדברי המטלון האמינים כדי לבסס יסוד זה של גרים חבלה של-משמעי הנאשם (הגם שמדובר בחבלה מהסוג הקל והחולף).

11. באשר לאיומים המיוחסים לנאשם:

א. נותר בלביו ספק קל, אך ממשי, שמא האמרות שהפריח הנאשם בעת המעשהomid לאחריו נגעו אך ורק לכונתו לנוקוט באמצעות משפטים אמצעיים יבוא חשבון עם המתלוּן, ו לרצונו שהמתלוּן לא ישוב למסעדה;

ב. ספק זה לא הוסר, מ شأن מענה ה תביעה לחקור נגדית את הנאשם בעניין זה, הימנענות בעלת משמעות ראייתית: החקירה הנגדית הינה הכליל המרכזי בבחינת עדותם של עדים. כאשר נמנע צד מחקירתו הנגדית של עד בנקודת מהותית, חזקה שתשובות העד לא היו משרות עניינו (בכפוף לחריגים אינם מתקיים בענייננו) (ע"פ 38/61 **יצחק נ' היינט**, פ"ד טו 514, 258; ע"א 260/82 **סלומון נ' אמונה**, פ"ד לח(4) 253, 528; ועוד);

ג. לפיכך, זוכה הנאשם מחמת הספק מעבירות האiomים;

12. עוד טענה ההגנה למחדלי חקירה ומעשי שבוש הליכים שפגעו בהגנת הנאשם, וכן להצדקה לביטול כתוב האישום מטעמי הגנה מן הצדוק, לנוכח 'הסתרת' ההחלטה על-ידי המתלוּן:

א. אזכיר, כי לא מצאתי בסיס עובדתי לטענה כי המתלוּן פעל בזדון או בחוסר תום-לב ביחס להחלטה. הסבירו המתלוּן אמינים ו משתלבים בתמונה הכלולית, ובוואדי בהשראת ההחלטה לחוקרת בהזדמנות ראשונה. וכך אל, לא יכול לייחס משמעותיות מכריעות לתוספת בכתב-יד שעל המזכיר נ/7, כתענת ההגנה;

ב. אפילו היה המתלוּן לוקה באמינותו ובמעשי שבוש-הליכים, הרי אין בעדות שקר או התנהגות פסולה של עד כדי להביא למסקנה שפעלת הרשות - הגשת כתוב האישום וניהול ההליך - נגעה בפגם מהותי: זהו טיבו של הליך משפטי תקין בו מוגאות ראיות, ובו נחשפים מעשים ועובדות;

ג. לא מצאתי שנגרמה פגעה של- ממש בהגנת הנאשם כתוצאה מ"היעלמות" ההחלטה, ודאי משוזמנו ונחקרו שוב המתלוּן והמאבטח לאחר מסירתה להגנה;

ד. אני דוחה אףו טענות אלו;

סוף דבר:

אני מרשים את הנאשם בעבירה של **תקיפה חובלנית**, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ג-1977, ומזכה אותו מחמת הספק מעבירות אiomים.

ניתנה היום, ח' אלול תשע"ז, 11 ספטמבר 2016, במעמד הצדדים.